

Dívčí příběh

A D Emi A D Emi A D G

Co zmů-že že-na sa-mot-ná, ve svě-tě, jenž mu-žům pat-ří? Ač si-lou vět-ší vlád-nout zná,

D A7 G A7 **A** D Emi A D Emi A

než se-dm nol-dor-ských bra-tří. Má sí-lu ma-iar Lú-thi-en, srd-ce čis-té ja-ko sníh,

D G D A7 G A7 **B1** G Gmi

však kdo z el-fů vi-dí víc, než lad-ný krok a dív-čí smích? Však hle, o-či pro-ni-ka-vé,

D G D A D G D A D A7 **B2** G

tvář, jež skrý-vá ta-jem-ství, to ci-zi-nec tu v le-sích dlí, z dál-ky vo-lá jmé-no jas-né. Ti-nú-vi-el,

Gmi D G D A D G D A D

Ta-neč-ni-ce, já sot-va u-zřel jas tvých o-čí, srd-ce pla-ne, svět se to-čí, na vě-ky buď mou.

A D Emi A D Emi A D G

Já pro-šel E-red Gor-go-roth i blu-diš-těm ča-rov-ných sil, by kou-zel-ný tvé mat-ky rod se,

D A7 G A7 **B3** G Gmi D G

jak dal o-sud, s mým spo-jil. A dív-ka pa-dá, pro-kle-ta, lás-ka ran-ní

D A D G D A G A7 **C** G

pro-pas-tí, to všech-no ko-lem roz-kvé-tá, však pří-běh ješ-tě ne-kon-čí. Srd-ce svo-je

Hmi Emi7 F#mi G A G A

chce mu dát, on s dí-ky při-jme, dá-vá své, a el-fi dvůr je zmat-kem jat, to ne-ní pře-ce prá-vo tvé.

A D   Emi A   D   Emi A   D
 Ty, dív-ko z do-mu Thin-go-la, tys nej-krás-něj - ší prin-cez-nou, ne - lze než tě
 G   D   A7   G   A7   A D   Emi A   D
 dr-žet, řka: o-pušť du - ši smr-tel-nou. On bí-dák je a po - bu-da, co tu chce, jak
 Emi A   D   G   D   A7   G   A7   B4 G
 pro-nik sem? Ať u - ká - že se u dvo-ra, ať zpo-ví - dá se před krá-lem. Král slov moud-ře
 Gmi   D   G   D   A   D   G   D   D   A   D
 ne - vo - lí: Sil-ma-ril jas - ný do-nes! Tak byl sple-ten o-sud ten, jenž lás-ky svě-dec - tvím do-dnes.

(A) *Vypravěč*: Co zmůže žena samotná, ve světě, jenž mužům patří? Ač silou větší vládnout zná, než sedm noldorských bratří.

(A) Má sílu maiar Lúthien, srdce čisté jako sníh, však kdo z elfů vidí víc, než ladný krok a dívčí smích?

(B1) Však hle, oči pronikavé, tvář, jež skrývá tajemství, to cizinec tu v lesích dlí, z dálky volá jméno jasné.

(B2) *Beren*: Tinúviel, Tanečnice, já sotva užířel jas tvých očí, srdce plane, svět se točí, na věky buď mou.

(A) Já prošel Ered Gorgoroth i bludištěm čarovných sil, by kouzelný tvé matky rod se, jak dal osud, s mým spojil.

(B3) *Vypravěč*: A dívka padá, prokleta, láska raní propastí, to všechno kolem rozkvétá, však příběh ještě nekončí.

(C) Srdce svoje chce mu dát, on s díky přijme, dává své, a elfí dvůr je zmatkem jat, *Elfové*: to není přece právo tvé.

(A) Ty, dívko z domu Thingola, tys nejkrásnější princeznou, nelze než tě držet, řka: opušť duši smrtelnou.

(A) On bídák je a pobuda, co tu chce, jak pronik sem? Ať ukáže se u dvora, ať zpovídá se před králem.

(B4) *Vypravěč*: Král slov moudře nevolí: *Thingol*: Silmaril jasný dones! *Vypravěč*: Tak byl spleten osud ten, jenž lásky svědectvím dodnes.

Text: AK, Hudba: HK